

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/386/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613205355
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8613205355.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatory Simkovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Moniky Juskovskej v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 6C/319/2013-30 zo dňa 25.11.2014 a proti uzneseniu č. k. 6C/319/2013-43 zo dňa 29.01.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobkyne.

Vyslovil, že účastníkom nepriznáva náhradu trov konania.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa čl. 46 ods. 3; 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, §§ 3 ods. 1; 4 ods. 1 písm. a) bod 1; 9 ods. 1, 2; 15 ods. 1; 16 ods. 1; 17 ods. 2, 3; 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, §§ 44 ods. 8; 243 ods. 1 Exekučného poriadku.

Konštatoval, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v prejednávanej veci si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o žiadosti na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote.

Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok.

Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci iba pri splnení troch podmienok, ktoré musia byť splnené súčasne a to nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Z exekučného spisu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 3Er/443/2003 súd zistil, že návrh oprávneného na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 21.07.2009. O návrhu súd rozhodol uznesením č. k. 3Er/443/2003-15 zo dňa 05.05.2010 tak, že návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel.

Z vyjadrenia žalovanej je zrejmé, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo strany žalovanej boli žalobkyni doručené dňa 23.04.2012. Žaloba v pôvodnom konaní v tejto veci bola doručená súdu dňa 27.09.2012. Žalobkyňa podala žalobu predčasne, keď nárok na súde uplatnil pred uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku. Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať nároku na súde. Ak tak učiní skôr, ide o predčasne podanú žalobu, čo predstavuje samostatný dôvod na zamietnutie žaloby z dôvodu predčasnosti.

Nemožno všeobecne rozhodnutie súdu po zákonom stanovenej lehote posudzovať bez ďalšieho ako nesprávny úradný postup súdu. Pri rozhodovaní o návrhu na zmenu exekútora je potrebné vykonať procesné úkony (výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, vyjadrenie pôvodného exekútora a vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu, zaslanie spisu novému exekútorovi, rozhodnutie o trovách exekúcie) v dôsledku ktorých nerozhodnutie o návrhu v zákonnej lehote nie je možné považovať za zbytočné prietahy a žalobkyňa v konaní ani nepreukázala existenciu nesprávneho úradného postupu. Podmienkami priznania nároku na náhradu škody je preukázanie predpokladov vzniku nároku na náhradu škody: existencia nesprávneho úradného postupu, škoda - príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Existenciu nesprávneho úradného postupu žalobkyňa v konaní nepreukázala.

Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno ani pri preukázaní vzniku škody, nakoľko nepredložila na súde relevantné dôkazy dokumentujúce skutočnú výšku tejto škody.

Žalobkyňa nepreukázala žiadnym spôsobom dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy, o ktorej tvrdila v žalobe. Ani jeden z dôvodov pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobkyňa ničím nepodložila a nepreukázala, a preto nemožno akceptovať ako dôvod pre takéto priznanie to, že neskorým rozhodnutím o jej návrhu na zmenu exekútora mohlo dôjsť k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným alebo k insolvenčii povinného, prípadne, že si táto situácia vyžadovala kroky smerujúce k zabezpečeniu vymožitelnosti pohľadávky a príslušenstva, pretože samotná žaloba tieto okolnosti udáva len ako možné riziká bez ich dostatočného predloženia a preukázania. Ide iba o hypotetické uvažovanie žalobkyne bez preukázania konkrétneho zásahu do sféry žalobkyne.

Žalobkyňa nepreukázala ani príčinnú súvislosť medzi postupom exekučného súdu v predmetnej exekučnej veci (ktorý v zmysle vyššie uvedeného nie je možné považovať ani za prietahy v konaní) a eventuálnym vznikom škody alebo nemateriálnej ujmy.

Z dôvodu nepreukázania základných zákonných podmienok pre priznanie nároku za náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom súd žalobu zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, tak, že úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, keď žalovanej trovy konania nevznikli a náhradu trov neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. V odvolaní uviedla, že postupom súdu prvého stupňa sa účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností. Napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvého stupňa rozhodol vo veci na základe „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. Nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd prvého stupňa založil

svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústredeného postupu, ktorý má dôsledok v nesprávnom súdnom rozhodnutí. Súd prvého stupňa bol jednoznačne viazaný ust. § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom prijatím zákona č. 412/2012 z. z. a nemohol interpretovať toto ustanovenie prostredníctvom ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z. Svojím rozhodnutím súd prvého stupňa de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity. Súd prvého stupňa nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Exekučný súd rozhodoval o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, s čím nemal nič spoločné rozhodcovský súd. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu, ale len exekučného súdu. Súdu neprísluší polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno zakladať meritórne rozhodnutie. Svojimi úvahami súd neguje doposiaľ vytvorenú a stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá je základom štandardu ochrany základných práv v Európe. Nie je zrejmé, aký môže mať dopad na výsledok konania skutočnosť, že súd vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom. Ide o prejav nesústredenej činnosti súdu, kedy súd vyhodnocoval aj také skutočnosti, ktoré s predmetom nesúvisia.

Žalobkyňa v odvolaní ďalej namietala, že ako dôkaz vzniku škody predložila znalecký posudok č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave. Uvedeným posudkom je jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobkyňu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jej majetku. Súd nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom, z ktorého jednoznačne vyplýva, ktoré konkrétne náklady boli žalobkyňou vynaložené v súvislosti so správou a vedením pohľadávky. Pokiaľ ide o to, že žalobkyňa predložila znalecký posudok až po roku a pol od podania žaloby na súde, žalobkyňa dáva do pozornosti samotný znalecký posudok, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa zadala vypracovanie znaleckého posudku dňa 1. marca 2013. Vypracovanie znaleckého posudku je tak dôkladné a zložitá, a to aj s ohľadom na množstvo spracovaných podkladov a jeho vypracovanie trvalo viac ako rok. V konaní boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody. V konaní bolo potrebné rozhodnúť v súlade so žalobným petitom, prinajmenšom navrhovaným medzitýmym rozsudkom. Ak bol súdu doručený v čase predchádzajúcim nariadenému súdnemu pojednávaniu návrh žalobkyne na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu žalobkyne osobitne rozhodnúť.

Na základe uvedeného žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Uznesením č. k. 6C/319/2013-43 zo dňa 29.01.2015 uložil súd prvého stupňa žalobkyni zaplatiť v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia súdny poplatok za podané odvolanie, ktorý je 20,- eur (položka č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov) a súdny poplatok za elektronické podanie, ktorý je 3,- eurá (položka č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov); súdny poplatok spolu 23,- eur s poučením, že ak sa poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. V odvolaní uviedla, že uznesenie neobsahuje podstatnú náležitosť tohto druhu rozhodnutia, ktorým je odôvodnenie. Poukázala na znenie ustanovenia § 169 ods. 1 O.s.p. Podľa žalobkyne uznesenie neobsahuje žiadne dôvody skutkové a právne, ktoré viedli súd k vydaniu tohto uznesenia. Žalobkyni bol vyrubený súdny poplatok vo výške 20 eur za podané odvolanie. Súd však uviedol, že súdny poplatok je vyrubený v zmysle položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov. Podľa položky 7a sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Ako vyplýva z tejto definície spoplatneného úkonu, spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody, nie ďalšie úkony vo veci samej ako sú odvolanie, dovolanie a pod., ako je tomu pri položke č. 1 sadzobníka súdnych poplatkov. Žalobkyňa uviedla, že podala odvolanie proti rozsudku a nie žalobu, súd nie je podľa nej oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu

poplatku, preto navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil s poukazom na ustanovenie § 210a O.s.p.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O. s. p.), vzhľadom na včas podané odvolania (§ 204 ods. 1 O.s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a uznesenie ako aj konanie, ktoré im predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli súdu dňa 23.11.2015 a zistil, že odvolania žalobkyne nie sú dôvodné.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, správne aplikoval právne predpisy a správne vo veci aj rozhodol. Ani po podaní odvolania odvolací súd nezistil, aby prvostupňový súd konal a rozhodol nesprávne. Odvolací súd sa stotožňuje s presvedčivými a správnymi závermi napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu odkazuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Vo vzťahu k napadnutému rozsudku odvolací súd konštatuje:

Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom (článok 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky).

Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak (§ 4 ods. 1 písm. a) bod 1 zák. č. 514/2003 Z. z.).

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb (§ 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.).

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda (§ 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.).

Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11 (§ 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.).

Zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku

náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil (§ 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.).

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak (§ 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.).

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení (§ 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.).

Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov (§ 19 ods. 3 cit. zákona).

Oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora (§ 44 ods. 8 zák. č. 233/1995 Z. z o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, ďalej len Exekučný poriadok).

Tento zákon sa vzťahuje aj na konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona (§ 243 ods. 1 Exekučného poriadku).

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa v predmetnej veci sa dôsledne riadil vyššie uvedeným, preto vo veci aj správne rozhodol. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa ako aj k odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza, že je potrebné súhlasiť s odvolacou námietkou žalobkyne v tom, že ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. nie je možné aplikovať na právne vzťahy, pri ktorých malo dôjsť k zodpovednostnému vzťahu medzi účastníkmi konania pred účinnosťou tohto ustanovenia, lebo by išlo o retroaktivitu pri aplikácii právneho predpisu. Uvedené ustanovenie bolo do zákona č. 514/2003 Z. z. zavedené zákonom č. 412/2012 Z. z. s účinnosťou od 01.01.2013. Je ho preto možné aplikovať len na právne vzťahy upravené síce zákonom č. 514/2003 Z. z., ale len tie, ktoré vznikli od 01.01.2013. Toto však nevylučuje, aby súd prvého stupňa nemohol v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť významné okolnosti uvedené aj v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. Pri posudzovaní a hodnotení otázky nesprávneho úradného postupu však prvostupňový súd jednoznačne vychádzal z ust. § 9 ods. 1 cit. zákona, účinného v čase, keď mal deklarovaný zodpovednostný vzťah medzi účastníkmi konania vzniknúť, a to v exekučnom konaní voči Emilovi Poľakovi uvedenom jednak v návrhu na začatie konania, ako aj v odôvodnení rozhodnutia prvostupňového súdu.

Odvolací súd uvádza, že v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Bardejov sp. zn. 3Er/443/2003 nedošlo k sťažnosti na prieťahy v konaní, k disciplinárnemu postihu sudcu v tejto súvislosti alebo k vydaniu právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva alebo Ústavného súdu SR, kedy by prieťahy v konaní boli konštatované.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že v prípade, ak oprávnený navrhne zmenu súdneho exekútora, je potrebné, aby konajúci exekučný súd vykonal potrebné procesné úkony. Úkony vykonávané v tejto súvislosti nemožno považovať za zbytočné prieťahy.

V danom prípade dĺžka konania od okamihu podania návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora do rozhodnutia exekučného súdu o tomto návrhu nie je takej povahy, že by predstavovala porušenie práva žalobkyne (v exekučnom konaní oprávneného) na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ani odvolací súd nemal preukázaný nesprávny úradný postup.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že súd prvého stupňa správne ustálil, že žalobkyňa v predmetnom konaní neunesla dôkazné bremeno pri preukázaní predpokladov vzniku nároku na náhradu škody, t. j. existenciu nesprávneho úradného postupu, škodu a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Neboli preukázané ani žiadne dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy,

ktorú žalobkyňa v žalobnom návrhu žiadala. Žalobkyňou nebol preukázaný ani jeden z dôvodov pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Z uvedených dôvodov preto súd prvého stupňa správne vyhodnotil, že žalobkyňa nepreukázala existenciu zákonných podmienok na priznanie jej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Na základe uvedeného preto odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu za vecne správne a preto bolo postupom podľa § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku potvrdené.

Vo vzťahu k uzneseniu č. k. 6C/319/2013-43 zo dňa 29.01.2015 odvolací súd konštatuje:

Súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo nesprávnym úradným postupom bolo do novelizácie Zákona o súdnych poplatkoch zákonom č. 286/2012 Z.z. podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zák. o súdnych poplatkoch od poplatku oslobodené. S účinnosťou od 01.10.2012 bolo na základe novely Zákona o súdnych poplatkoch vykonanej zákonom č. 286/2012 Z.z. ust. § 4 ods. 1 písm. k/ vypustené.

Z ust. § 18ca zák. o súdnych poplatkoch v súvislosti s účinnosťou novely Zákona o súdnych poplatkoch vyplýva, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.09.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.09.2012.

Pri výklade predmetného zákonného ustanovenia je potrebné vychádzať z celého kontextu Zákona o súdnych poplatkoch, s poukazom na znenie ust. § 1, § 5 tohto právneho predpisu.

Ak bol poplatkový úkon navrhnutý, alebo ak je v sadzobníku súdnych poplatkov ustanovený súdny poplatok za konanie a toto bolo začaté do 30.09.2012, vyberajú sa poplatky podľa doterajších predpisov. Ide o zakotvenie princípu zákazu retroaktivity vo vzťahu k úkonom navrhnutým alebo konaniam začatým do 30.09.2012, keďže pri nich poplatková povinnosť vznikla ešte počas účinnosti právneho stavu pred novelou vykonanou zákonom č. 286/2012 Z.z.

V prípade podania odvolania vzniká poplatková povinnosť podľa § 5 Zákona o súdnych poplatkoch až podaním odvolania, ktoré je poplatkovým úkonom. Ak bolo odvolanie podané po 30.09.2012, aj keď samotné súdne konanie na súde prvého stupňa začalo do 30.09.2012, použije sa na poplatkovú povinnosť v odvolacom konaní právny stav účinný po 30.09.2012.

Podľa položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov v znení účinnom od 01.10.2012 sa zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo nesprávnym úradným postupom platí súdny poplatok vo výške 20 eur.

Ak je ustanovená sadzba za konanie, myslí sa tým konanie na jednom stupni (§ 6 ods. 2 veta prvá Zákona o súdnych poplatkoch). Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá aj v odvolacom konaní vo veci samej. Z uvedeného teda vyplýva, že zákonodarca rozlišuje pre poplatkové účely medzi konaním na jednom stupni a konaním odvolacím a dovolacím, preto poplatková povinnosť sa posudzuje podľa právneho stavu platného v čase účinnosti začatia odvolacieho konania.

Keďže poplatková povinnosť žalobkyne v odvolacom konaní vznikla podaním odvolania a od 01.10.2012 na konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa nevzťahuje vecné oslobodenie, vznikla žalobkyňi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie podľa § 6 ods. 2 veta druhá Zákona o súdnych poplatkoch položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov.

Vychádzajúc z uvedeného, pokiaľ súd prvého stupňa uznesením č.k. 6C/319/2013-43 z 29.01.2015 uložil žalobkyňi zaplatiť súdny poplatok za odvolanie, rozhodol správne, a preto odvolací súd toto uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania nebolo rozhodnuté, a to v súlade s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. za použitia ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. Aj keď v odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, táto nepodala návrh na náhradu trov odvolacieho konania. Neúspešná žalobkyňa takýto návrh tiež nepodala,

ale ani vzhľadom na výsledok odvolacieho konania by jej nárok na náhradu trov konania nemohol byť priznaný. Preto odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval, nakoľko nebol podaný zo strany žiadneho účastníka konania návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania. Keďže ide o návrhové konanie, súd bez takéhoto návrhu o trovách odvolacieho konania sám nemohol rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.